

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 269/04-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. marca 2005 v senáte zloženom z predsedu Jána Mazáka a zo sudcov Ľudmily Gajdošíkovej a Alexandra Bröstla v konaní o sťažnosti DAMITA Slovenská kozmetika Bratislava spol. s r. o., so sídlom Rovniankova 18, Bratislava, zastúpenej advokátom JUDr. A. B., so sídlom Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Senica ako právneho nástupcu Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. SI 5 C 156/01 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo DAMITA Slovenská kozmetika Bratislava spol. s r. o., so sídlom Rovniankova 18, Bratislava, na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 5 C 156/01 a teraz v konaní vedenom na Okresnom súde Senica ako právnom nástupcovi Okresného súdu Skalica pod sp. zn. SI 5 C 156/01 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Senica p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. SI 5 C156/01 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. DAMITA Slovenská kozmetika Bratislava spol. s r. o. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Senica povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. DAMITA Slovenská kozmetika Bratislava spol. s r. o. p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia 9 342 Sk (slovom deväťtisícristoštyridsaťdva slovenských korún), ktoré je Okresný súd Senica p o v i n n ý zaplatiť na účet advokáta JUDr. A. B. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. decembra 2004 doručená s'ťažnosť obchodnej spoločnosti DAMITA Slovenská kozmetika Bratislava spol. s r. o., so sídlom Rovniankova 18, Bratislava (ďalej len „s'ťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. A. B., so sídlom Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) postupom Okresného súdu Skalica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 156/01.

Zo s'ťažnosti vyplýva, že s'ťažovateľka doručila 3. októbra 2001 okresnému súdu návrh na začatie konania o náhradu škody proti odporcovi M. O.. Po žiadostiach s'ťažovateľky o nariadenie termínu pojednávania z 13. mája 2002, zo 16. septembra 2002 a z 18. októbra 2002 bolo prvé pojednávanie vo veci nariadené na 3. december 2002, t. j. po viac ako 12 mesiacoch od doručenia návrhu okresnému súdu. S'ťažovateľka sa na

pojednávani 3. decembra 2002 nezúčastnila z dôvodu ochorenia svojho právneho zástupcu, pričom svoju neúčast' ospravedlnila. Pojednávanie bolo odročené na 14. január 2003. Toto pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že odporcovi bolo uložené preukázať dokladmi výšku zaplatených splátok z dlhu a sťažovateľke bolo uložené zaslať súdu účtovné doklady. Požadované doklady sťažovateľka predložila okresnému súdu 22. mája 2003. Od tohto termínu okresný súd podľa vyjadrenia sťažovateľky vo veci „*vôbec nekoná*“.

Sťažovateľka aj v ďalšom období listami z 28. augusta 2003 a z 21. septembra 2004 žiadala okresný súd o skoré nariadenie pojednávania. V doterajšom priebehu konania sťažovateľka dvakrát podala aj sťažnosť na priet'ahy v konaní podľa § 17 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov. Na prvú sťažnosť z 23. februára 2004 odpovedala predsedníčka okresného súdu listom sp. zn. Spr. 1507/04 z 11. marca 2003, v ktorom vyhodnotila sťažnosť ako opodstatnenú. Ku priet'ahom podľa nej došlo z objektívnych dôvodov (nedostatočné obsadenie súdu sudcami, ale aj čiastočný podiel sťažovateľky na priet'ahoch). Na opakovanú sťažnosť sťažovateľky zo 7. júna 2004 reagovala predsedníčka okresného súdu listom sp. zn. Spr. 1525/04 zo 17. augusta 2004, v ktorom opätovne vyhodnotila sťažnosť ako opodstatnenú z objektívnych dôvodov. Za dôvod, prečo vo veci nebolo dosiaľ rozhodnuté, považuje predsedníčka okresného súdu vo svojej odpovedi skutočnosť, že sťažovateľka si uplatňuje v namietanom konaní totožný nárok ako v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 485/01, v rámci ktorého bola exekúcia uznesením zastavená a po odvolaní sťažovateľky bola vec predložená na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Podľa odpovede predsedníčky okresného súdu sa vo veci bude konať až po vrátení príslušného exekučného spisu z odvolacieho konania podľa časových možností sudcu, „*nakoľko tunajší súd bol ku dňu 1. 1. 2005 zrušený a v dôsledku prípravy na jeho presťahovanie bude musieť obmedzovať svoju činnosť*“. Sťažovateľka s argumentáciou predsedníčky okresného súdu nesúhlasí a poukazuje na to, že v namietanom konaní nedošlo ani k zastaveniu konania z dôvodu res iudicata, ani k prerušeniu konania z dôvodu súbehu uplatnených nárokov (litispedencia).

Podľa názoru sťažovateľky došlo v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 156/01 k porušeniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, a preto navrhuje, aby ústavný súd prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a následne vo veci rozhodol týmto nálezom:

„1. Okresný súd Skalica vo veci o náhradu škody vedenom na Okresnom súde Skalica pod spisovou značkou 5 C 156/01 porušil právo obchodnej spoločnosti DAMITA Slovenská kozmetika Bratislava, spol. s r. o., so sídlom Rovniankova 18, Bratislava, aby sa jej vec prejedнала bez zbytočných prietahov v konaní, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Skalica sa prikazuje, aby v konaní o náhradu škody vedenej na Okresnom súde Skalica pod spisovou značkou 5 C 156/01 konal.

3. Spoločnosti DAMITA Slovenská kozmetika, spol. s r. o., priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 200 000,- Sk (slovom dvestotísíc korún slovenských), ktoré je okresný súd povinný zaplatiť na účet spoločnosti č. ... vedený v VÚB, a. s., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohoto nálezu.

4. Spoločnosti DAMITA Slovenská kozmetika, spol. s r. o., priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Okresný súd Skalica povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. A. B. č. účtu: ... vedený v Tatra banke, a. s., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ústavný súd sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní 17. decembra 2004 uznesením č. k. II. ÚS 269/04-14 prijal na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie Okresný súd Senica, ktorý je po 1. januári 2005 právnym nástupcom okresného súdu a na ktorom sa predmetná vec vedie pod sp. zn. SI 5 C 156/01, ako aj sťažovateľka oznámili, že netrávajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Predseda Okresného súdu Senica zaslal k sťažnosti nasledovné vyjadrenie konajúcej sudkyne:

„V predmetnej veci sa žalobca DAMITA Slovenská kozmetika Bratislava spol. s r. o. Bratislava domáha náhrady škody podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka proti žalovanému M. O., gen. v spise s tým, že v žalobe uvádza, že dňa 29. 10. 1998 žalovaný neoprávnene bez súhlasu konateľky vybral z účtu spoločnosti žalobcu sumu 150 000,- Sk, za ktoré konanie bol právoplatne odsúdený rozsudkom OS Skalica č. k. 1 T 75/99 zo dňa 24. 10. 2000 v ktorom bol zároveň zaviazaný nahradiť tejto spoločnosti t. j. – žalobcovi škodu vo výške 150 000,- Sk. Okrem sumy 150 000,- Sk, ktorú odporca neoprávnené vybral z účtu spoločnosti, vznikla údajne ďalšia škoda, ktorá pozostáva zo škody skutočnej a z ušlého zisku. Pokiaľ ide o skutočnú škodu, žalobca túto špecifikoval v žalobe tak, že táto pozostáva jednak z penále vyrubených daňovým úradom Bratislava V a jednak z trov právneho zastúpenia, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s právnym zastupovaním žalobcu v trestnom konaní. Pokiaľ ide o ušlý zisk tento špecifikoval žalobca v žalobe ako neuzavretie určitých obchodných kontraktov z titulu nedostatku finančných prostriedkov na účte žalobcu a úroky z omeškania zo sumy 150 000,- Sk. Dňa 3. 12. 2002 sa konalo pojednávanie, kde sa žalobca nedostavil, bol ospravedlnený dňa 14. 1. 2003 sa konalo druhé pojednávanie. Jedným z kľúčových dôkazných prostriedkov vo veci bolo pripojenie spisu OS Skalica 1 T 75/99, nakoľko nárok žalobcu v časti zaplata úrokov z omeškania závisel od rozhodnutia v tejto trestnej veci, kde mala byť okrem iného uložená povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi túto škodu. Ja som niekoľkokrát ústne urgovala vo veci konajúcu sudkyňu Mgr. H. S. o vydanie opravného uznesenia vo veci, nakoľko pokiaľ ide o poškodenú stranu t. j. žalobcu bol tento vo vyššie citovanom trestnom rozsudku chybné označený, čo malo za následok, že tento rozsudok pokiaľ ide o náhradu škody doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. Zo spisu OS Skalica č. k. 1 T 75/99 som zistila, že opravné uznesenie bolo vydané až 23. novembra 2004, proti ktorému si podal sťažnosť odsúdený t. j. žalovaný M. O., pričom spis je toho času na KS v Trnave. Bez tohto spisu sa nedá v tejto veci rozhodnúť, pretože týmto rozhodnutím, je súd viazaný jednak pokiaľ ide o skutočnosť, že bola spôsobená škoda (čo nie sporné) ale najmä v akom rozsahu, od ktorej výšky závisí rozhodnutie v časti zaplata úrokov z omeškania.

Uvedomujem si dosť dlhé časové odstupy medzi jednotlivými úkonmi, ktoré však podľa môjho názoru neboli zapríčinené mojou osobou ale sú to objektívne prieťahy spôsobené mojou neprimeranou zataženosťou. Okrem príslušného podielu v oddelení C - ¼ - ina celkového nápadu som vybavovala aj agendu v oddelení T - v ½-ici (od 1. 9. 2004 celý nápad v oddelení T), D agendu – v ½-ici s tým, že okrem toho som robila a príslušný podiel vo všetkých bočných agendách okrem E a Rob bez vyššieho súdneho úradníka. Nevieť sa jednoznačne vyjadriť k priemernému mesačnému nápadu vecí počas môjho pôsobenia na OS v Skalici ale dovoľujem si tvrdiť, že bol tak vysoký, že keď zoberieme do úvahy že mesiac má asi 22 pracovných dní z ktorých 8 dní sudca trávi v pojednávanej miestnosti tak vo zvyšných 14. dňoch som nemala šancu konať pri takej zataženosti aká bola na OS v Skalici bez prieťahov. Každý mesiac som upozorňovala bývalú predsedníčku súdu Mgr. H. S. na to, že nie som schopná vybavovať veci bez prieťahov, čo je zaznamenané v každej zápisnici o porade.“.

Sťažovateľka podaním doručeným ústavnému súdu 8. februára 2005 požiadala o pripustenie zmeny petitu sťažnosti a zámenu účastníka. Zmenu petitu sťažnosti navrhuje v súvislosti s reorganizáciou sústavy súdov, keď okresný súd bol k 1. januáru 2005 zrušený a všetky práva a povinnosti zo všetkých právnych vzťahov prešli na Okresný súd Senica. V dôsledku tejto zmeny navrhuje túto zmenu petitu:

„1. Okresný súd Senica ako právny nástupca Okresného súdu Skalica vo veci o náhradu škody, vedenom pôvodne na Okresnom súde Skalica pod spisovou značkou 5 C 156/01, porušil právo obchodnej spoločnosti DAMITA Slovenská kozmetika Bratislava, spol. s r. o., so sídlom Rovniankova 18, Bratislava, aby sa jej vec prejednala bez zbytočných prieťahov v konaní, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Senica ako právnenému nástupcovi Okresného súdu Skalica sa prikazuje, aby v konaní o náhradu škody vedenom pôvodne na Okresnom súde Skalica pod spisovou značkou 5 C 156/01 konal.

3. Spoločnosti DAMITA Slovenská kozmetika Bratislava spol. s r. o. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 200.000,- Sk (slovom dvestotisíc korún

slovenských), ktoré je Okresný súd Senica, právny nástupca Okresného súdu Skalica, povinný zaplatiť na účet spoločnosti č. ... vedený v VÚB, a. s., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohoto nálezu.

4. Spoločnosti DAMITA Slovenská kozmetika Bratislava spol. s r. o. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je právny nástupca Okresného súdu Skalica, Okresný súd Senica povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. Antona Blahu č. účtu: ... vedený v Tatra banke a. s., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohoto nálezu.“

Čo sa týka zámény účastníka, sťažovateľka žiada, aby ústavný súd použil správne označenie spoločnosti, ktoré znie „DAMITA Slovenská kozmetika Bratislava spol. s r. o.“

Ústavný súd v súvislosti s návrhom na zmenu účastníka uvádza, že o tomto návrhu sťažovateľky nebude osobitne rozhodovať, pretože táto zmena bola uskutočnená s účinnosťou od 1. januára 2005 zákonom č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a z tohto dôvodu ju ústavný súd zohľadňuje pri svojej rozhodovacej činnosti.

II.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...“

Sťažovateľka zároveň namietala porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru, podľa ktorého „Každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...“

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ (II. ÚS 61/98), pričom „tento účel možno zásadne

dosiahnuť právoplatným... rozhodnutím alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 70/98, II. ÚS 74/97, II. ÚS 813/00) zohľadňuje tri kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria súd považuje aj povahu prejednávanej veci.

Preskúmaním doterajšieho konania pred okresným súdom ústavný súd zistil tieto skutočnosti:

1. Predmetom konania je nárok na náhradu škody. Podľa názoru ústavného súdu ide o štandardnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov, ktorá nevykazuje osobitné znaky právnej zložitosti, hoci faktickú zložitost' nemožno v tomto konaní vylúčiť. V danom prípade okresný súd podľa § 135 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s rozsudkom sp. zn. 1 T 75/99 mal vymedzený základ pre svoj postup v namietanom konaní, a preto nemožno považovať vec ani za fakticky zložitú.

2. Správanie s'ťažovateľky ústavný súd hodnotil ako aktívne a súčinnostné a nemohlo mať za následok namietanú dĺžku konania.

3. Postup okresného súdu na základe s'ťažnosti, vyjadrenia konajúcej sudkyne a príslušného spisu vyhodnotil ústavný súd takto:

Návrh na začatie konania bol doručený okresnému súdu 5. októbra 2001; 27. novembra 2001 bol uhradený súdny poplatok na základe výzvy okresného súdu. Po opakovaných žiadostiach s'ťažovateľky bolo na 3. december 2002 nariadené pojednávanie, ktoré na žiadosť s'ťažovateľky bolo odročené na 14. január 2003, na ktorom súd nariadil dokazovanie; rozhodol, že bude vyžiadaná správa z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, žalovaný zašle doklady o tom, akú sumu zatiaľ zaplatil s'ťažovateľke ohľadom náhrady škody vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn.

1 T 75/99, a sťažovateľka zašle do spisu účtovné doklady. Od tohto pojednávania okresný súd vo veci nekonal napriek tomu, že požadované skutočnosti mu boli predložené a sťažovateľka opakovane žiadala o nariadenie pojednávania; 23. februára 2004 využila aj sťažnosť na priet'ahy v konaní na príslušnom orgáne štátnej správy súdov.

Ústavný súd vychádzajúc z uvedeného zistil, že do januára 2003 okresný súd v zásade zabezpečoval a robil úkony smerujúce k rozhodnutiu vo veci samej. Po pojednávaní 14. januára 2003 však neurobil žiaden procesný úkon. V nadväznosti na túto skutočnosť ústavný súd dospel k záveru, že v označenom konaní došlo v tomto období k zbytočným priet'ahom v konaní a k porušeniu základného práva sťažovateľky upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Argument konajúcej sudkyne o jej nadmernej zaťažnosti vo vzťahu k účastníkovi konania neobstojí a nezbavuje súd zodpovednosti vo vzťahu k účastníkovi konať vo veci bez zbytočných priet'ahov (II. ÚS 48/96, II. ÚS 18/98, II. ÚS 52/99).

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Keďže namietané konanie nebolo do času rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti ešte právoplatne skončené, ústavný súd prikázal Okresnému súdu Senica, aby v konaní vedenom pod sp. zn. SI 5 C 156/01 v ďalšom období konal bez zbytočných priet'ahov.

Keďže ústavný súd rozhodol o tom, že bolo porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, zaoberal sa aj žiadosťou

sťažovateľky o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 56 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Aj keď ústavný súd prikázal Okresnému súdu Senica, aby v konaní sp. zn. SI 5 C 156/01 konal bez zbytočných prietahov, nepovažoval vzhľadom na okolnosti prípadu uplatnenie tejto svojej právomoci za dostatočné na to, aby sa dosiahla vo veci účinná náprava, a preto považoval za potrebné rozhodnúť aj o žiadosti sťažovateľky priznať jej primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka žiadala, aby jej bolo priznané finančné zadosťučinenie vo výške 200 000 Sk. Vzhľadom na okolnosti prípadu, doterajšiu dĺžku konania, v ktorom došlo k zbytočným prietahom v konaní, ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade suma 20 000 Sk zodpovedá primeranému finančnému zadosťučineniu sťažovateľky za ujmu, ktorú utrpela.

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal ústavný súd zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním advokátom JUDr. Antonom Blahom v konaní pred ústavným súdom, ktoré konkrétne nevyčíslila. Ústavný súd ich vyčíslil sumou 9 342 Sk (slovom deväťtisícristoštyridsaťdva slovenských korún) spolu za dva úkony právnej pomoci (prevzatie veci a spísanie sťažnosti) podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (vypočítanou zo základu nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2003 vo výške 13 002 Sk, t. j. 4 534 Sk za jeden

úkon a 136 Sk režijný paušál, pretože išlo o úkony urobené v roku 2004), pretože tieto považoval za účelne vynaložené služby právnej pomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach dňa 4. marca 2005